

Ο Μακαριστός Μητροπολίτης Αργολίδος κυρός Ιάκωβος Β΄

/ [Πεμπτούσια](#)

Τα πρώτα χρόνια

Mitropolitis Argolidos 01

Ο μακαριστός Μητροπολίτης μας κυρός Ιάκωβος Β΄ είδε το πρώτο φως της ημέρας στις 19 Μαρτίου 1932 στο Μαρούσι Αττικής. Ήταν Σάββατο της Α΄ εβδομάδος της Μ. Τεσσαρακοστής, που εορτάζουμε την ανάμνηση του διά κολλύβων θαύματος του Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος. Την νύχτα της γεννήσεώς του ο θείος του (αδελφός της μητέρας του) είδε σε όνειρο τον παππού του Δαμιανό να κρατεί ένα κλαδί δάφνης και να του λέει: «Αυτό να το πας στην αδελφή σου για το παιδί που γέννησε και να της πεις να του δώσει το όνομά μου». Έτσι του έδωσαν το όνομα Δαμιανός για τον παππού και Θεόδωρος για τον Άγιο που γιόρταζε.

Οι ευσεβείς γονείς του, Γεώργιος και Αργυρώ, φρόντισαν να εμφυσήσουν στην ψυχή του μικρού Δαμιανού - Θεοδώρου την αγάπη στον Ιησού Χριστό. Ο Δαμιανός δεχόταν με χαρά τα λόγια του Θεού. Το είναι του γέμιζε με εικόνες και πράξεις θεοφιλείς. Αντάλλαζε τα παιχνίδια της γειτονιάς με τα εκκλησάκια που έφτιαχνε με διάφορα υλικά, και έκλαιγε, όταν άθελά του ο πατέρας του τα γκρέμιζε. Έπαιρνε συχνά την εικόνα του αγίου που γιόρταζε, τη στόλιζε με λουλούδια και τη λιτάνευε μέσα στο σπίτι, ψέλνοντας και θυμιάζοντας.

Αποζητούσε να βρίσκεται στον οίκο του Θεού, την Εκκλησία. Στήριγμά του γερό στάθηκε ο Ιερομόναχος Αθανάσιος Χαμακιώτης που τον μύησε στην εν Χριστώ λατρεία. Ο μικρός Δαμιανός μάλιστα με τα καθαρά του μάτια έβλεπε τον γέροντα Αθανάσιο μετέωρο, κατά την τέλεση της Θείας Λειτουργίας.

Στην περίοδο της κατοχής -μικρό παιδί- έγινε «αντιστασιακός»! Έσπρωξε «κατά λάθος» στα πόδια των Γερμανών στρατιωτών ένα καρότσι με ξύλα, δεχόμενος ένα γερό χτύπημα από έναν πανύψηλο Γερμανό.

Η εφηβεία δεν ανέκοψε την αγάπη του για τον Θεό. Μαζί με συγγενικά συνομήλικα παιδιά γύριζαν όλα τα εξωκκλήσια τού Αμαρουσίου τα καθάριζαν, τα άσπριζαν, άναβαν τα καντήλια, κρέμαγαν εικόνες, κ.λπ.

Στις 8/10/1950 σε ηλικία 18 ετών, με την ευλογία του Μητροπολίτου Αττικής Ιακώβου Βαβανάτσου, άρχισε να κηρύττει τον Λόγο του Θεού· μία διακονία που συνέχισε μέχρι τελευταίας του αναπνοής. Η σχέση του με τον πατέρα Αθανάσιο σφυρηλατήθηκε δυνατά κατά τα φοιτητικά του χρόνια, τότε που πήρε την απόφαση να διακονήσει τις εικόνες του Θεού, δηλαδή τους ανθρώπους, μέσα από το τιμημένο ράσο. Στη Θεολογική σχολή συνδέθηκε με δεσμούς φιλίας με τον συμφοιτητή του Ετεοκλή Θεοδωρόπουλο, τον μετέπειτα Αρχιμ. Επιφάνιο Θεοδωρόπουλο και τους μετέπειτα Πατριάρχες Ιεροσολύμων Διόδωρο και Σερβίας Παύλο.

Την περίοδο από 12/7/1957 έως 26/3/59 υπηρέτησε τη θητεία του στον στρατό με τον βαθμό του δεκανέα του πεζικού. Κάθε Κυριακή στο εκκλησάκι του στρατοπέδου, όπου σήμερα είναι το Νοσοκομείο «Ελπίδα» στην Αθήνα, κήρυττε τον Λόγον του Θεού.

Ιεροκήρυκας Άρτης

Έχοντας πλέον τη συμμαρτυρία του πατρός Αθανασίου εκάρη μοναχός στις 16/10/1959 στον Ι. Ν. Προφήτου Ηλία Κηφισίας και στις 18/10/1959 στον Ι. Ν. Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αμαρουσίου χειροτονήθηκε διάκονος από τον Μητροπολίτη Άρτης Ιγνάτιο Γ΄. Αποδεχόμενος την πρόσκληση του Αγίου Άρτης ξεκίνησε για τη νέα του ζωή στην Άρτα, έχοντας στις αποσκευές του την υπακοή στον Γέροντά του και την ευχή της μητέρας του «να μην αποκτήσει ποτέ χρήματα».

Στις 19/4/1960 στον Ι. Ν. Εισοδίων της Θεοτόκου Άρτης έλαβε τον δεύτερο βαθμό της ιεροσύνης πάλι από τα άγια χέρια του Μητροπολίτου Άρτης Ιγνατίου, τον όποιον γνώρισε ως νέο Αρχιμανδρίτη στην ομάδα του Γέροντος Αθανασίου, στον Ιερό Ναό της Παναγίας της Νερατζιώτισσας στο Μαρούσι.

Σε επίσκεψη του Οικουμενικού Πατριάρχου κυρού Αθηναγόρα στην Άρτα, ο Αρχιμανδρίτης πλέον π. Ιάκωβος δέχθηκε πρόταση να πραγματοποιήσει μεταπτυχιακές σπουδές στη Γερμανία. Ο δισταγμός για την εγκατάλειψη της ποιμαντικής του διακονίας τον οδήγησε στον πατέρα Αθανάσιο, ο οποίος του έδωσε την εξής απάντηση: «Που θα πας παιδί; Εκεί βλασφημούν την Κυρία Θεοτόκο». Η απάντηση αυτή αποτέλεσε για τον ίδιο θεόσταλη εντολή και έναυσμα για περισσότερο δόσιμο στην Άρτα. Οικοτροφεία αρρένων και θηλέων, πνευματικό κέντρο, εξομολογήσεις, οδοιπορίες στις ορεινές περιοχές της

Μητροπόλεως για να κηρύξει τον θείο Λόγο, διάβασμα των αδυνάτων μαθητών το βράδυ στο οικοτροφείο αρρένων, ελεημοσύνες, ήταν λίγα από τα τόσα που έκανε για τον λαό του Θεού στην Άρτα. Έλεγε χαρακτηριστικά πως είχε μάθει εκείνη την περίοδο 2.000 λατινικές λέξεις, για να βοηθά τους μαθητές του οικοτροφείου.

[Συνεχίζεται]

Πηγή: Ημερολόγιον 2014, Αφιερωμένο στον Μακαριστό Μητροπολίτη μας κυρό Ιάκωβο Β΄ (1932-2013), έκδοση, Ιεράς Μητροπόλεως Αργολίδος.